

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

27 päivänä helmikuuta 2015*

Väliaikainen oikeussuoja — Valtiontuet — Yhtiöveroa koskevat säännökset, joiden nojalla Espanjassa verotuksellisesti asuvat yritykset voivat vähentää kuluna liikearvon, joka seuraa omistusosuusien hankkimisesta ulkomailla verotuksellisesti asuvista yrityksistä — Päätös, jolla valtiontuki todetaan sisämarkkinoille soveltumattomaksi ja määrätään se perittäväksi takaisin — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Fumus boni juris — Kiireellisyysedellytys ei täyty

Asiassa T-826/14 R,

Espanjan kuningaskunta, asiamiehenään M. Sampol Pucurull,

hakijana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään B. Stromsky, C. Urraca Caviedes ja P. Němečková,

vastapuolena,

jossa on kyse Espanjan kuningaskunnan toteuttamasta valtiontuesta SA.35550 (2013/C) (ex 2013/NN), joka liittyy omistusosuuden hankkimisesta ulkomaisissa kohteissa johtuvan liikearvon kirjaamiseen kuluksi, 15.10.2014 annetun komission päätöksen C(2014) 7280 final täytäntöönpanon lykkäämistä koskevasta hakemuksesta,

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

Asian tausta

- 1 Euroopan yhteisöjen komissio aloitti vuonna 2007 EY 88 artiklan 2 kohdassa sekä [EY 88] artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1) tarkoitetun muodollisen menettelyn tutkiakseen Espanjan verosäännöksiä siltä osin kuin niissä sallitaan Espanjassa verotettavien yritysten, jotka ovat hankkineet omistusosuuksia ulkomaille sijoittautuneesta yhtiöstä, vähentävän kyseisestä omistusosuudesta seuraavan liikearvon, joka kirjataan yrityksen kirjanpitoon erillisenä aineettomana omaisuuseränä,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

kuluna sen yhteisöveron perusteesta, jonka yritys on velvollinen maksamaan. Komissio katsoi, että tällä verotustoimenpiteellä pyrittiin edistämään pääoman vientiä Espanjasta espanjalaisten yritysten aseman lujittamiseksi ulkomailla parantaen näin niiden kilpailukykyä.

- 2 Euroopan unionissa hankittujen omistusosuuksien osalta komissio päätti tämän muodollisen menettelyn omistusosuuden hankkimisesta ulkomaisissa kohteissa johtuvan liikearvon kirjaamisesta kuluksi C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) – Espanjan soveltama – 28.10.2009 tekemällään päätöksellä 2011/5/EY (EUVL 2011, L 7, s. 48; jäljempänä ensimmäinen päätös), jossa se totesi kyseessä olleen toimen yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja määräsi Espanjan viranomaiset perimään myönnetty tuet takaisin.
- 3 Omistusoikeuksien hankkimista unionin ulkopuolelle sijoittautuneista yhtiöistä koskevalta osalta muodollinen tutkintamenettely, joka oli jätetty auki, päätettiin omistusoikeuden hankkimisesta ulkomaisissa kohteissa johtuvan rahallisen liikearvon kirjaamisesta C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) – Espanjan soveltama – 12.1.2011 annetulla komission päätöksellä 2011/282/EU (EUVL L 135, s. 1; jäljempänä toinen päätös). Toisessa päätöksessä komissio totesi ensimmäiseen päätökseen verrattuna samankaltaista sanamuotoa käyttäen kyseisen toimenpiteen sisämarkkinoille soveltumattomaksi silloin, kun sitä sovelletaan omistusosuuksien hankkimisiin unionin ulkopuolella, ja määrättiin Espanjan viranomaiset perimään myönnetty tuet takaisin.
- 4 Komissio aloitti 17.7.2013 SEUT 108 artiklan 2 kohtaan perustuvan uuden muodollisen tutkintamenettelyn, joka kohdistui Espanjan viranomaisten uuteen hallinnolliseen tulkintaan, jolla Espanjan edellä mainitut alkuperäiset verosäännökset oli ulotettu koskemaan omistusosuuksien välillistä hankkimista (EUVL C 258, s. 8; jäljempänä uusi verotustoimenpide). Tämä menettely, jonka yhteydessä komissio velvoitti asetuksen N:o 659/1999 11 artiklan 1 kohdan nojalla Espanjan viranomaiset keskeyttämään kaikki uuden verotustoimenpiteen soveltamiseen perustuvat lainvastaiset tuet, päätettiin omistusosuuden hankkimisesta ulkomaisissa kohteissa johtuvan liikearvon kirjaamisesta kuluksi SA.35550 (2013/C) (ex 2013/NN) – Espanjan soveltama valtioneuvoston päätös – 15.10.2014 annetulla komission päätöksellä C(2014) 7280 final (jäljempänä riidanalainen päätös).
- 5 Riidanalaisessa päätöksessä komissio päätyi katsomaan, että myös uusi verotustoimenpide, joka koski omistusosuuksien välillistä hankkimista yhtiöistä, joiden verotuksellinen kotipaikka on ulkomailla, hankkimalla omistusosuuksia holdingyhtiöistä, joiden verotuksellinen kotipaikka on ulkomailla, on sisämarkkinoille soveltumaton valtioneuvoston päätös, joka oli kaiken lisäksi myönnetty SEUT 108 artiklan 3 kohdan vastaisesti. Näin ollen komissio määräsi Espanjan viranomaiset perimään myönnetyn tuen takaisin.
- 6 Unionin yleinen tuomioistuin kumosi ensimmäisen ja toisen päätöksen (ks. edellä 2 ja 3 kohta) 7.11.2014 antamallaan kahdella tuomiolla Autogrill España v. komissio (T-219/10, Kok., EU:T:2014:939) ja Banco Santander ja Santusa v. komissio (T-399/11, Kok., EU:T:2014:938) sillä kummassakin tuomiossa samalla perusteella, että edellä mainitut Espanjan verosäännökset eivät täyttäneet kaikkia EY 87 artiklan 1 kohdassa määrättyjä kumulatiivisia edellytyksiä, koska ne eivät olleet omiaan suosimaan ”jotakin yritystä tai tuotannonalaa”. Kyseiset verosäännökset olivat nimittäin kaikkien sellaisten espanjalaisten yritysten käytettävissä, jotka olivat hankkineet vähintään 5 prosentin omistusosuuden ulkomaalaisesta yhtiöstä ja säilyttäneet tämän omistusosuuden yhtäjaksoisesti vähintään vuoden ajan. Ne eivät siten koskeneet mitään tiettyä yritysten tai tuotannonalojen ryhmää, vaan niitä sovellettiin tiettyyn taloudellisten toimien ryhmään. Nämä säännökset olivat etenkin riippumattomia omistusosuuden hankkimisen yrityksen toiminnan luonteesta, eikä niillä suljeta oikeudellisesti eikä tosiasiallisesti mitään yritysyhmää toimenpiteen perusteella saatavan edun ulkopuolelle.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

- 7 Espanjan kuningaskunta on unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 23.12.2014 jättämällään kannekirjelmällä vaatinut riidanalaisen päätöksen kumoamista. Se vetoaa asianumerolla T-826/14 kirjatun kanteensa tueksi muun muassa siihen, että yhtäältä riidanalaisen päätöksen ja toisaalta edellä mainituilla unionin yleisen tuomioistuimen tuomioilla kumottujen ensimmäisen ja toisen päätöksen välillä on erottamaton yhteys, ja katsoo tästä seuraavan, että ensimmäisessä ja toisessa päätöksessä tarkoitettujen Espanjan alkuperäisten verosäännösten tavoin myöskään riidanalaisessa päätöksessä tarkoitettu uusi verotustoimenpide ei ole valikoiva.
- 8 Samana päivänä unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon jättämällään erillisellä asiakirjalla Espanjan kuningaskunta on tehnyt nyt käsiteltävän välitoimihakemuksen, jossa se vaatii lähinnä, että unionin yleisen tuomioistuimen presidentti
- lykkää riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa
 - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 9 Unionin yleisen tuomioistuimen presidentti on 8.1.2015 antamallaan määräyksellä unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 105 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan nojalla lykännyt riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa siihen asti, kunnes määräys, jolla tämä välitoimimenettely päätetään, annetaan.
- 10 Välitoimihakemuksen johdosta esittämässään unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 14.1.2015 jättämässään huomautuksissa komissio vaatii lähinnä, että unionin yleisen tuomioistuimen presidentti
- hylkää välitoimihakemuksen
 - velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 11 Espanjan kuningaskunta on vastannut komission huomautuksiin 21.1.2015 päivätyllä kirjelmällä. Komissio on ilmaissut siitä lopullisen näkemyksensä 29.1.2015 päivätyllä kirjelmällä.

Oikeudellinen arviointi

- 12 SEUT 278 ja SEUT 279 artiklan, luettuina yhdessä SEUT 256 artiklan 1 kohdan kanssa, nojalla välitoimista päättävä tuomari voi, jos hän katsoo, että olosuhteet sitä edellyttävät, määrätä unionin yleisessä tuomioistuimessa riitautetun toimen täytäntöönpanon lykkäämisestä tai tarpeellisista välitoimista. SEUT 278 artiklassa vahvistetaan kuitenkin periaate, jonka mukaan kanteen nostamisella ei ole täytäntöönpanoa lykkäävää vaikutusta, koska unionin toimielinten toteuttamien toimien oletetaan lähtökohtaisesti olevan laillisia. Välitoimista päättävä tuomari voi siten ainoastaan poikkeuksellisesti määrätä unionin yleisessä tuomioistuimessa riitautetun toimen täytäntöönpanon lykkäämisestä tai muista välitoimista (ks. määräys 17.1.2013, Slovenia v. komissio, T-507/12 R, EU:T:2013:25, 6 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 13 Lisäksi työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdassa määrätään, että välitoimia koskevissa hakemuksissa on ilmoitettava oikeudenkäynnin kohde ja seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaadittujen välitoimien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua. Välitoimista päättävä tuomioistuin voi siten määrätä täytäntöönpanon lykkäämisestä ja muista välitoimista, jos on selvitetty, että niistä määrääminen on ilmeisesti perusteltua tosiseikkojen ja oikeusseikkojen vuoksi (*fumus boni juris*) ja että ne ovat kiireellisiä siinä mielessä, että kantajan etuja koskevan vakavan ja korjaamattoman vahingon välttämiseksi välitoimista määrääminen ja välitoimella

aikaansaavat vaikutukset ovat tarpeen jo ennen pääasiassa annettavaa ratkaisua. Näiden edellytysten on täyttyvä yhtä aikaa siten, ettei välitoimia voida myöntää, jos jokin niistä puuttuu (määräys 14.10.1996, SCK ja FNK v. komissio, C-268/96 P(R), Kok., EU:C:1996:381, 30 kohta).

- 14 Tämän kokonaisuuden tutkimisessa välitoimista päättävällä tuomioistuimella on laaja harkintavalta ja se voi asian ominaispiirteet huomioon ottaen vapaasti päättää, kuinka nämä erilaiset edellytykset on näytettävä täyttyneiksi samoin kuin tutkimisjärjestyksen, sillä missään oikeussäännössä ei välitoimista päättävälle tuomioistuimelle aseteta ennalta mallia, jonka mukaan välitoimista päättämisen tarpeellisuutta arvioidaan (määräys 19.7.1995, komissio v. Atlantic Container Line ym., C-149/95 P(R), Kok., EU:C:1995:257, 23 kohta ja määräys 3.4.2007, Vischim v. komissio, C-459/06 P(R), EU:C:2007:209, 25 kohta). Välitoimista päättävän tuomioistuimen on myös tarvittaessa vertailtava esillä olevia intressejä (määräys 23.2.2001, Itävalta v. neuvosto, C-445/00 R, Kok., EU:C:2001:123, 73 kohta).
- 15 Asiakirja-aineistoon sisältyvien seikkojen perusteella välitoimista päättävä tuomari katsoo, että sillä on käytettävissään kaikki tämän välitoimihakemuksen ratkaisemiseksi tarvittavat seikat eikä asianosaisten suullisten selitysten kuuleminen sitä ennen ole tarpeen.

Fumus boni juris

- 16 On syytä muistuttaa, että oikeuskäytännössä käytetään useita eri sanamuotoja *fumus boni juris* -edellytyksen määrittelemiseksi kunkin tapauksen olosuhteiden mukaan (ks. vastaavasti edellä 14 kohdassa mainittu määräys komissio v. Atlantic Container Line ym., EU:C:1995:257, 26 kohta).
- 17 Tämä edellytys täyttyy siten, jos ainakin jokin välitoimien hakijan pääasian kanteen tueksi esittämistä perusteista vaikuttaa siltä, että sille ilmeisesti on vakavasti otettava perustelu. Asia on erityisesti näin, jos asianosaisten välinen näkemystenvaihto osoittaa, että on olemassa merkittävä oikeudellinen erimielisyys, jonka ratkaisu ei ole ilmeinen (ks. vastaavasti määräys 10.9.2013, komissio v. Pilkington Group, C-278/13 P(R), Kok., EU:C:2013:558, 67 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Koska nimittäin välitoimimenettelyn tavoitteena on taata tulevan lopullisen ratkaisun täysi tehokkuus, jotta vältettäisiin aukko unionin tuomioistuinten takaamassa oikeussuojassa, välitoimista päättävän tuomarin on arvioitava pääasiassa esitettyjen perusteiden paikkansapitävyyttä vain ”ensi näkemältä” sen toteamiseksi, onko kanteen menestyminen riittävän todennäköistä (määräys 19.12.2013, komissio v. Saksa, C-426/13 P(R), Kok., EU:C:2013:848, 41 kohta ja määräys 8.4.2014, komissio v. ANKO, C-78/14 P-R, Kok., EU:C:2014:239, 15 kohta).
- 18 Tässä tapauksessa on riittävää todeta, että riidanalaisen päätöksen ja edellä 2 ja 3 kohdassa mainittujen ensimmäisen ja toisen päätöksen välillä on läheinen yhteys. Esimerkiksi komissio nimittäin väittää riidanalaisen päätöksen 44, 99, 116, 141, 179 ja 201 kohdassa, että uudella verotustoimenpiteellä on laajennettu niiden säännösten soveltamisalaa, jotka se oli ensimmäisessä ja toisessa päätöksessä jo todennut lainvastaiseksi ja sisämarkkinoille soveltumattomaksi tueksi. Komissio katsoo lisäksi, ettei kyseistä toimenpidettä voida oikeuttaa sen tavoitteella eli espanjalaisten yritysten kansainvälistymisen tukemisella, koska samaan tavoitteeseen pyrittiin alkuperäisillä verosäännöksillä, jotka komissio on kuitenkin todennut lainvastaisiksi ja sisämarkkinoille soveltumattomiksi. Riidanalaisen päätöksen 92 ja 151 kohdassa komissio huomauttaa erityisesti alkuperäisten verosäännösten valikoivuudesta, joka oli ensimmäisen ja toisen päätöksen kohteena, ja viittaa näissä päätöksissä tältä osin esitettyyn päätteeseen väittäen, että tuen valikoivuuden arvioimisen kannalta on asiaan vaikuttamatonta pyrkiä eron tekemiseen omistusoosuuden välittömän ja välillisen hankkimisen välillä.
- 19 Komissio on 14.1.2015 jättämässään huomautuksissa sitä paitsi itse myöntänyt, että riidanalainen päätös liittyi läheisesti ensimmäiseen ja toiseen päätökseen, jotka unionin yleinen tuomioistuin oli hiukan aikaisemmin kumonnut.

- 20 Tästä on ensi näkemältä pääteltävä, että riidanalainen päätös perustuu olettamukseen, jonka mukaan uusi verotustoimenpide on luonteeltaan valikoiva samoista syistä, jotka komissio on todennut ensimmäisessä ja toisessa päätöksessä todetakseen Espanjan alkuperäiset verosäännökset lainvastaiseksi ja sisämarkkinoille soveltumattomaksi tueksi. Unionin yleinen tuomioistuin on kuitenkin edellä 6 kohdassa mainitussa tuomiossa *Autogrill España v. komissio* (EU:T:2014:939, 83 kohta) ja edellä 6 kohdassa mainitussa tuomiossa *Banco Santander ja Santusa v. komissio* (EU:T:2014:938, 87 kohta) kumonnut nämä päätökset, koska komissio ei ollut osoittanut kyseisten säännösten olevan valikoivia, tutkittuaan seikkaperäisesti sekä tosiseikkojen että oikeudellisten seikkojen kannalta ne neljä perustelua, jotka komissio oli esittänyt päinvastaisen johtopäätöksen tueksi.
- 21 Vireillä olevan asian käsittelyn tässä vaiheessa kaikki viittaa siten siihen, että tuomiossa, jolla asian T-826/14 käsittely päätetään, unionin yleinen tuomioistuin tulee kumoamaan riidanalaisen päätöksen samoilla perusteilla, joiden vuoksi se kumosi ensimmäisen ja toisen päätöksen. Tästä seuraa, että kanteen, johon tämä välimiihakemus liittyy, menestymisen todennäköisyyttä on pidettävä erittäin suurena siten, että *fumus boni juris* -edellytyksen täyttyminen vaikuttaa ensi näkemältä erityisen varteenotettavalta (ks. vastaavasti ja analogisesti määräys 3.12.2014, *Kreikka v. komissio*, C-431/14 P-R, Kok., EU:C:2014:2418, 24 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 22 Tässä tilanteessa on ilmeistä, että perusteet ja perustelut, joihin Espanjan kuningaskunta viittaa pääasiaa koskevassa oikeusriidassa, tuovat esiin erittäin vakavia epäilyjä riidanalaisen päätöksen laillisuudesta, eikä näitä epäilyjä ole poistettu vastapuolen huomautuksilla, koska vastapuoli on 14.1.2015 päivätyissä huomautuksissaan jättänyt lausumatta *fumus boni juris* -edellytyksestä ja ainoastaan ilmoittanut aikovansa hakea muutosta edellä 6 kohdassa mainittuun tuomioon *Autogrill España v. komissio* (EU:T:2014:939) ja edellä 6 kohdassa mainittuun tuomioon *Banco Santander ja Santusa v. komissio* (EU:T:2014:938). Koska välimiimien myöntämisen edellytykset riippuvat toisistaan (määräys 4.12.2014, *Vanbreda Risk & Benefits v. komissio*, T-199/14 R, Kok. (otteina), EU:T:2014:1024, 194 kohta), myös *fumus boni juris* -edellytyksen varteenotettavuuden aste vaikuttaa osaltaan kiireellisyysedellytyksen arviointiin. Siten välimiimistä päättävän tuomarin on sitäkin suuremmalla syyllä otettava huomioon kiireellisyys, johon hakija voi vedota, kun kyseinen tuomari on katsonut *fumus boni juris* -edellytyksen täyttymisen erityisen varteenotettavaksi (ks. vastaavasti määräys 12.6.2014, *komissio v. Rusal Armenal*, C-21/14 P-R, Kok., EU:C:2014:1749, 40 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 23 Työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdan määräysten mukaan *fumus boni juris* -edellytys ja kiireellisyysedellytys ovat tästä huolimatta erillisiä ja kumulatiivisia, joten Espanjan kuningaskunnan on edelleen osoitettava vakavan ja korjaamattoman vahingon uhka (ks. vastaavasti edellä 22 kohdassa mainittu määräys *komissio v. Rusal Armenal*, EU:C:2014:1749, 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tästä seuraa, että muulloin kuin julkisia hankintoja koskevien sopimusten tekemistä koskevien asioiden erityistapauksessa (edellä 22 kohdassa mainittu määräys *Vanbreda Risk & Benefits v. komissio*, EU:T:2014:1024, 162 kohta) edes *fumus boni juris* -edellytyksen täyttyminen vahvoihin perusteisiin ei voi korvata kiireellisyysedellytyksen täyttymättä jäämistä (ks. määräys 26.11.2010, *Gas Natural Fenosa SDG v. komissio*, T-484/10 R, EU:T:2010:486, 93 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

Kiireellisyys

- 24 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan välimiihakemuksen kiireellisyyttä on arvioitava sen perusteella, onko asiassa tarpeen antaa väliaikainen ratkaisu, jotta vältetään siltä, että välimiimen määräämistä hakevalle asianosaiselle aiheutuu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa. Kyseisen asianosaisen asiana on esittää vakavasti otettava näyttö siitä, ettei se voi odottaa kanteen perusteella käydyn oikeudenkäynnin ratkaisua ilman, että sille itselleen aiheutuu tällaista vahinkoa (ks. määräys 19.9.2012, *Kreikka v. komissio*, T-52/12 R, Kok., EU:T:2012:447, 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 25 Koska käsiteltävän väli-toimihakemuksen on esittänyt Espanjan kuningaskunta, on muistettava, että vastuu kansallisesti yleisiksi katsotuista eduista kuuluu jäsenvaltioille. Näin ollen ne voivat puolustaa näitä etuja väli-toimimenettelyssä ja hakea väli-toimien määräämistä muun muassa vetoamalla siihen, että riitautettu toimenpide saattaa vakavasti vaarantaa niiden valtiollisten tehtävien hoitamisen ja yleisen järjestyksen (ks. vastaavasti edellä 24 kohdassa mainittu määräys Kreikka v. komissio, EU:T:2012:447, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Jäsenvaltiot voivat myös vedota sellaisiin vahinkoihin, jotka koskevat jotakin niiden talouden kokonaista alaa, erityisesti jos riitautettu toimenpide saattaa aiheuttaa epäedullisia seurauksia työllisyyden tai elinkustannusten osalta. Sen sijaan ei riitä, että ne vetoavat vahinkoon, joka kohdistuu rajoitettuihin yritysten joukkoon, jos nämä yritykset yksitellen tarkasteltuina eivät muodosta kokonaista kansantalouden alaa (ks. vastaavasti määräys 29.8.2013, Ranska v. komissio, T-366/13 R, EU:T:2013:396, 25 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 26 Näin ollen on tutkittava, onko Espanjan kuningaskunta kyennyt osoittamaan, että riidanalaisen päätöksen väli-ton täytäntöönpano saattaisi aiheuttaa sille vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa erityisesti sen vuoksi, että se vaarantaisi vakavasti Espanjan valtiollisten tehtävien hoitamisen ja yleisen järjestyksen tai kansantalouden jonkin kokonaisen alan toiminnan.
- 27 Tässä yhteydessä Espanjan kuningaskunta vetoaa siihen, että kaikki toimenpiteet väitettyjen tukien perimiseksi takaisin pakottaisivat Espanjan verohallinnon käyttämään huomattavia henkilöstöresursseja sitomalla tähän kaikkein pätevimmat virkamiehet, jotka tavanomaisiin tehtäviinsä ja erityisesti veropetosten torjuntaan keskittymisen sijasta joutuisivat ”haaskaamaan” yli 3 300 tuntia työaikaansa toimeen, joka on selvästi valtiontukia koskevien oikeussääntöjen vastainen. Tällaisesta takaisinperintävelvollisuudesta aiheutuvaa vahinkoa vakavoittaa entisestään se, että Espanjan hallintoviranomaisten palveluksessa olevien toimihenkilöiden määrää on vähennetty vuoden 2013 lopussa toteutettujen säästötoimien johdosta.
- 28 Espanjan kuningaskunta vetoaa lisäksi siihen, että sen edut vaativat, että se voi tarjota talouden toimijoille ympäristön, johon ei liity oikeudellisia ja verotuksellisia epävarmuustekijöitä. Riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanokelpoisuus kuitenkin aiheuttaa kaikille julkisille viranomaisille – sekä veroviranomaisille että tuomioistuimille – velvollisuuden toimia päätöksessä vahvistetun suunnan mukaisesti, vaikka päätös olennaisesti perustuu näkökohtaan, joka on todettu pätemättömäksi edellä 6 kohdassa mainitulla tuomiolla Autogrill España v. komissio (EU:T:2014:939) ja edellä 6 kohdassa mainitulla tuomiolla Banco Santander ja Santusa v. komissio (EU:T:2014:938). Riidanalaisesta päätöksestä aiheutuva oikeudellinen epävarmuus kohdistuisi myös asioihin, jotka koskevat julkisiin varoihin suoritettaviksi odotettuja suuria rahamääriä ja noin sataa yritystä, jotka ovat voineet hyötyä väitetyistä tuista. Jos riidanalaisiin vähennyksiin liittyvät tietyt rahamäärät vaadittaisiin perittäviksi takaisin, Espanjan viranomaisten olisi palautettava ne siinä tapauksessa, että riidanalainen päätös kumotaan muutaman vuoden päästä, ja maksettava niille korkoa. Tästä Espanjan kuningaskunnalle aiheutuva haitta sovellettavien korkokantojen välisen eron vuoksi (takaisinperinnässä toimenpiteen kohteena oleville tuensaajille ja viivästyskorot verohallinnon joutuessa palauttamaan rahamäärät myöhemmin) on ilmeisen selvä.
- 29 Lopuksi Espanjan kuningaskunta huomauttaa lisävahingosta, joka liittyy komission mahdollisuuteen jatkaa riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon vaatimista nojautumalla unionin toimielinten toteuttamien toimien lähtökohtaista pätevyyttä koskevaan olettamaan. Siten komissio voisi riidanalaisessa päätöksessä asetetun neljän kuukauden määräajan päättymisen jälkeen nostaa Espanjan kuningaskuntaa vastaan jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen ja jopa vaatia sakon maksamista. Lisäksi riidanalaisen päätöksen täytäntöön panematta jättäminen voisi ilmetä komission kilpailuasioiden pääosaston vuosittain julkaisemissa tilastoissa, jotka sisältyvät sen valtiontukia koskevaan kertomukseen, ja tämä voisi antaa virheellisen kuvan tämän asian taustalla olevasta todellisuudesta.
- 30 Komission mielestä Espanjan kuningaskunta ei sen sijaan ole kyennyt osoittamaan kiireellisyysedellytyksen täyttymistä.

- 31 Tältä osin on todettava heti aluksi, ettei Espanjan kuningaskunta voi pätevästi vedota kansantalouden kokonaiseen alaan kohdistuvaan vahinkoon. Väli-toimihakemuksessa nimittäin mainitaan vain 94 yritystä, joihin riidanalainen päätös vaikuttaa siksi, että ne ovat tämän päätöksen kohteena olevan uuden verotustoimenpiteen mahdollisia edunsaajia. Espanjan kuningaskunta ei kuitenkaan väitä eikä varsinkaan osoita, että nämä 94 yritystä edustaisivat Espanjan talouden tiettyä alaa ja että niihin kohdistuvalla vaikutuksella voisi olla työllisyyden tai elinkustannusten kannalta epäedullisia seurauksia tietyllä talouden alalla tai tietyllä Espanjan alueella. Tämä olisi sitä paitsi tuskin mahdollistakaan, koska edellä 6 kohdassa mainitusta tuomiosta Autogrill España v. komissio (EU:T:2014:939) ja edellä 6 kohdassa mainitusta tuomiosta Banco Santander ja Santusa v. komissio (EU:T:2014:938) ilmenee, että Espanjan uudet verosäännökset, joihin uusi verotustoimenpide sisältyy, ovat kaikkien espanjalaisten yritysten käytettävissä eivätkä ne siten kohdistu mihinkään tiettyyn yritysten ryhmään tai tuotannonalaan (ks. edellä 6 ja 18 kohta).
- 32 On vielä tutkittava, onko Espanjan kuningaskunta osoittanut oikeudellisesti riittävällä tavalla, että riidanalaisen päätöksen välitön täytäntöönpano voisi vakavasti vaarantaa sen valtiollisten tehtävien hoitamisen ja yleisen järjestyksen Espanjassa.
- 33 Tältä osin on syytä muistuttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kiireellisyydedellytys täyttyy vain, jos vakava ja korjaamaton vahinko, jonka väli-toimia hakeva asianosainen katsoo uhkaavan itseään, on odotettavissa riittävällä todennäköisyydellä. Väli-toimen määräämistä hakeva asianosainen on joka tapauksessa velvollinen näyttämään toteen ne tosiseikat, joihin tällaisen vahingon odotus perustuu, kun otetaan huomioon, että väli-toimia ei voida myöntää puhtaasti hypoteettisen vahingon, joka perustuu tulevien ja epävarmojen tapahtumien ilmenemiseen, perusteella (ks. vastaavasti edellä 24 kohdassa mainittu määräys Kreikka v. komissio, EU:T:2012:447, 36 kohta ja määräys 11.3.2013, Elan v. komissio, T-27/13 R, EU:T:2013:122, 13 kohta).
- 34 Tässä tapauksessa komissio on kuitenkin ensinnäkin toimittanut huomautustensa liitteenä 9.1.2015 päivätyn kirjeen, jonka sen kilpailuasioden pääosaston pääjohtaja oli lähettänyt Espanjan kuningaskunnalle ja jossa hän oli ilmoittanut olevansa Espanjan viranomaisten kanssa samaa mieltä siitä, että riidanalainen päätös liittyi läheisesti ensimmäiseen ja toiseen päätökseen, jotka unionin yleinen tuomioistuin oli vähän aikaisemmin kumonnut. Tämän jälkeen kyseisessä kirjeessä ilmoitettiin seuraavaa:
- ”Tämän läheisen yhteyden huomioon ottaen ilmoitamme Teille, ettemme ryhdy Espanjaa kohtaan aktiivisiin toimenpiteisiin [riidanalaisessa] päätöksessä tarkoitettujen tukien takaisin perimiseksi, ennen kuin unionin tuomioistuin on ratkaissut [valitukset], jotka komissio on päättänyt tehdä edellä mainituista unionin yleisen tuomioistuimen tuomioista.”
- 35 Toiseksi komissio on tämän asian käsittelyn aikana jättämässään huomautuksissa tulkinnut kyseisen 9.1.2015 päivätyn kirjeen merkittävän riidanalaisella päätöksellä asetetun takaisinperintävelvoitteen täytäntöönpanon määräajan tosiasiallista pidentämistä niin kauan kuin unionin tuomioistuin ei ole ratkaissut mainituista kahdesta kumoamistuomiosta tehtyjä valituksia. Komission mukaan ”Espanjan viranomaiset voivat siten keskeyttää takaisinperimisen ilman, että Espanjan kuningaskunta sen vuoksi rikkoisi unionin oikeutta.”
- 36 Kolmanneksi komissio on 19.1.2015 todella pannut unionin tuomioistuimessa vireille valitukset edellä 6 kohdassa mainitusta tuomiosta Autogrill España v. komissio (EU:T:2014:939) ja edellä 6 kohdassa mainitusta tuomiosta Banco Santander ja Santusa v. komissio (EU:T:2014:938).
- 37 Edellä mainituista kolmesta toteamuksesta on katsottava seuraavan, että väitettyjen valtioneuvon tukien takaisinperimisestä Espanjan kuningaskunnalle mahdollisesti aiheutuvaa vahinkoa – eli erityisesti verohallinnon henkilöstöresurssien mittavaa tarpeetonta käyttöä, korkokantojen välisistä eroista johtuvia taloudellisia tappioita siinä tapauksessa, että riidanalainen päätös kumotaan ja takaisin perityt määrät palautetaan myöhemmin, sekä komission aloittaman jäsenyysoikeuksien noudattamatta

jättämistä koskevan menettelyn uhkaa ja sen jälkeen määrättävää sakkoa – ei tässä vaiheessa voida pitää riittävän välittömästi odotettavissa olevana, jotta pyydetty välitoimi voitaisiin myöntää. Komissio on nimittäin nimenomaisesti ilmoittanut, että se vapauttaa Espanjan viranomaiset takaisinperintävelvoitteestaan siihen asti, kunnes unionin tuomioistuimien ratkaisee edellä mainituista tuomioista tehdyt valitukset, ja ettei tällä takaisinperintätoimien keskeyttämisellä rikota unionin oikeutta. Välitoimista päättävän tuomarin on kiireellisyyden arvioinnissa todettava ja otettava huomioon tämä komission Espanjan kuningaskunnalle osoittama myötämielisyys, joka sulkee pois kiireellisyyden.

- 38 Mitään Espanjan kuningaskunnan esittämistä perusteluista päinvastaisen lopputuloksen tueksi ei voida hyväksyä.
- 39 Espanjan kuningaskunta vetoaa ensinnäkin siihen, että 9.1.2015 päivätty kirje on komission yksikköjen eikä sen jäsenten muodostaman kollegion laatima eikä sillä ole samaa merkitystä kuin SEUT 288 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettulla päätöksellä tai asetuksen N:o 659/1999 nojalla toteutettavissa olevalla toimella. Kirje on pelkästään velvoittamaton kannanotto, jolla ei täydennetä eikä muuteta kumottavaksi vaadittua riidanalaista päätöstä. Espanjan kuningaskunnan mukaan tämä merkitsee, että riidanalaisen päätöksen tuottamat oikeusvaikutukset jatkuvat ja että kaikkien julkisten viranomaisten on asetuksen N:o 659/1999 14 artiklan 3 kohdan nojalla pantava se täytäntöön. Tästä seuraa, että niin kauan kuin unionin yleinen tuomioistuin ei ole todella määrännyt riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa lykättäväksi, Espanjan kaikkien hallinto- ja oikeusviranomaisten on täytettävä tällä päätöksellä asetetut velvoitteet, erityisesti velvollisuus periä myönnettyt tuet takaisin.
- 40 Tältä osin on syytä todeta, että sen kysymyksen arviointi, onko välitoimista päättävän tuomarin kiireellisesti määrättävä välitoimista, riippuu näitä toimenpiteitä pyytävän asianosaisen tosiasiallisesta tilanteesta. Väitetty kiireellisyys on toisin sanoen näytetty toteen vasta sitten, kun tällä asianosaisella on välitön ja todellinen riski kärsiä vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa, eikä pelkkä teoreettinen ja hypoteettinen riski riitä tähän. Pelkkä oikeudellisen velvoitteen olemassaolo ei siten lähtökohtaisesti voi aiheuttaa oikeussubjektille sellaista kiireellistä tilannetta, jonka vuoksi välitoimen myöntäminen olisi tarpeen, niin kauan kuin kyseisen velvoitteen noudattamisen varmistamiseksi ei ole ryhdytty mihinkään pakottaviin täytäntöönpanotoimiin.
- 41 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan esimerkiksi välitoimia koskevassa menettelyssä, jonka kohteena on komission päätös, jolla valtiontuki on määrätty perittäväksi takaisin, tuensaajan on osoitettava välitoimista päättävälle unionin tuomioistuimille, että sen käytettävissä asiaan sovellettavien kansallisen oikeuden sääntöjen mukaan olevat sisäiset oikeussuojakeinot tuen välittömän takaisinperinnän vastustamiseksi kansallisella tasolla eivät erityisesti sen taloudellinen tilanne huomioon ottaen anna sille mahdollisuutta välttyä vakavalta ja korjaamattomalta vahingolta. Jos tätä ei näytetä toteen eli jos kyseisellä tuensaajalla on tosiasiallinen mahdollisuus saada oikeussuojaa kansallisissa tuomioistuimissa, välitoimista päättävät unionin tuomioistuimet toteavat, ettei kiireellisyydedellytys täyty niiden käsiteltävänä olevassa asiassa (ks. vastaavasti edellä 33 kohdassa mainittu määräys *Elan v. komissio*, EU:T:2013:122, 23 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), ja näin on siitä huolimatta, että komission päätöksen tuottamat oikeusvaikutukset jatkuvat, ja myös siitä riippumatta, onko kansallisella tasolla myönnetty oikeussuoja unionin oikeuden mukainen. Niin kauan kuin valtiontuen takaisin perimiseen komission päätöksen nojalla velvolliset kansalliset viranomaiset tosiasiallisesti pidättäytyvät antamasta velvoittavaa määräystä tuen palauttamisesta, myöskään tuensaajan riski joutua palauttamaan se ei ole odotettavissa riittävän välittömästi, jotta tämän päätöksen täytäntöönpanon lykkääminen olisi perusteltavissa (ks. vastaavasti edellä 25 kohdassa mainittu määräys *Ranska v. komissio*, EU:T:2013:396, 29 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 42 Tässä yhteydessä on erityisesti todettava, ettei välitoimia koskevassa menettelyssä ole merkitystä Espanjan kuningaskunnan väitteellä, jonka mukaan on tehtävä ero komission kollegion jäsenten tekemän riidanalaisen päätöksen sitovan oikeusvaikutuksen ja komission yksikköjen pelkkien

kannanottojen, kuten kilpailuasioiden pääosaston pääjohtajan 9.1.2015 päivätyssä kirjeessä esittämien kannanottojen tai komission oikeudellisen yksikön henkilökuntaan kuuluvien tässä välitoimia koskevassa menettelyssä jättämissä huomautuksissa esittämien kannanottojen, välillä.

- 43 On nimittäin yhtäältä tunnustettu, että komissiolla on komission jäsenten kollegion tekemään päätökseen kohdistuvan oikeudenkäynnin missä tahansa vaiheessa oikeus luopua tämän päätöksen täytäntöönpanosta (ks. vastaavasti edellä 25 kohdassa mainittu määräys Ranska v. komissio, EU:T:2013:396, 40 kohta), kun otetaan huomioon, että tällaisesta luopumisesta voivat ilmoittaa ne komission oikeudellisen yksikön asiamiehet, joilla on kelpoisuus edustaa komissiota kyseisessä oikeudenkäynnissä. Espanjan kuningaskunta ei ole osoittanut, että komission asiamiehet olisivat ylittäneet oikeudenkäyntivaltuutuksensa rajat ilmoittaessaan tämän asian käsittelyssä, että 9.1.2015 päiväty kirje merkitsi riidanalaisella päätöksellä asetetun takaisinperintävelvoitteen täytäntöönpanon määrääjän tosiasiallista pidentämistä siihen asti, kunnes unionin tuomioistuin ratkaisee edellä mainitut valitukset, ja että Espanjan viranomaiset saavat siten keskeyttää tämän takaisinperimisen unionin oikeutta rikkomatta (ks. edellä 35 kohta).
- 44 Toisaalta on tosiasia, että päätösehdotuksen sellaisista toimenpiteistä, joita mahdollisesti tarvitaan menettelyn aloittamiseen kansallisten viranomaisten pakottamiseksi panemaan päätös täytäntöön, virallisen huomautuksen esittämiseksi niille tai seuraamuksen määräämiseksi niiden laiminlyönnistä, tekee komission toimivaltainen yksikkö eikä komission jäsenten kollegio omasta aloitteestaan toimien. Näin ollen Espanjan kuningaskunnan ei tällä hetkellä tarvitse pelätä mitään toimenpiteitä komission tai sen toimivaltaisen yksikön eli kilpailuasioiden pääosaston taholta, joka on vakuuttanut sille, ettei se takaisinperintätoimien keskeyttämisen takia ryhtyisi jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättämistä koskevaan menettelyyn, jonka jälkeen olisi mahdollista määrätä sakko. Kyseisen yksikön antaman lupauksen perusteella vaikuttaa myös hyvin epätodennäköiseltä, että tämä yksikkö valmistautuisi ”antamaan virheellisen kuvan tämän asian taustalla olevasta todellisuudesta” valtiontukia koskevassa kertomuksessaan (ks. edellä 29 kohta), sikäli kuin tällaisen julkaisemisen katsottaisiin voivan aiheuttaa Espanjan kuningaskunnalle vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa.
- 45 Tästä seuraa, ettei Espanjan kuningaskunta ole osoittanut kiireellisyydedellytyksen täyttyneen sen vuoksi, että väitettyjen tukien takaisinperintä olisi aiheuttanut haitallisia seurauksia valtion hallinnon ja erityisesti verohallinnon toiminnalle.
- 46 Siinä tapauksessa, että komissio lopettaisi myönteellisen suhtautumisensa Espanjan viranomaisiin ja vaatisi jonain hetkenä, että nämä välittömästi ryhtyvät riidanalaisella päätöksellä määrättyyn takaisinperintään, Espanjan kuningaskunnalla olisi joka tapauksessa oikeus vedota tähän uuteen seikkaan esittääkseen työjärjestyksen 109 artiklan nojalla uuden välitoimihakemuksen.
- 47 Espanjan kuningaskunta väittää kuitenkin, että Espanjan tuomioistuinten on joka tapauksessa taattava lainkäytön piiriin kuuluville, että kaikki SEUT 108 artiklan 3 kohdan viimeisen virkkeen rikkomisesta aiheutuvat johtopäätökset tehdään tämän määräyksen vastaisesti myönnettyjen tukien palauttamisen osalta. Kansallisten tuomioistuinten olisi siten päätettävä kaikista tarvittavista toimenpiteistä varmistaakseen riidanalaisen päätöksen noudattamisen niin kauan kuin unionin yleinen tuomioistuin ei ole lykännyt sen täytäntöönpanoa siltä osin kuin lainvastaiset ja sisämarkkinoille soveltumattomat tuet määrätään siinä perittäviksi takaisin. Siltä osin kuin on kyse 9.1.2015 päivätyssä kirjeestä (ks. edellä 34 kohta) ja tämän asian käsittelyssä esitetystä lausumasta (ks. edellä 35 kohta), nämä ovat Espanjan kuningaskunnan mielestä pelkkiä komission ilmaisemia kannanottoja, joita ei voida pitää kansallisia tuomioistuinta velvoittavina (ks. vastaavasti tuomio 13.2.2014, Mediaset, C-69/13, Kok., EU:C:2014:71, 28 kohta).
- 48 Näitä perusteluja ei kuitenkaan voida hyväksyä. On nimittäin riittävä muistuttaa, että Espanjan kuningaskunnan on tässä tapauksessa osoitettava, että riidanalaisen päätöksen välitön täytäntöönpano saattaisi vakavasti vaarantaa sen valtiollisten tehtävien täyttämisen ja yleisen järjestyksen Espanjassa (ks. edellä 25 kohta). Se ei kuitenkaan väitä eikä varsinkaan osoita, että Espanjan tuomioistuimet

olisivat jo siinä määrin ruuhkautuneet tai vaarassa ruuhkautua kanteista, joilla pyrittäisiin varmistamaan riidanalaisella päätöksellä asetetun takaisinperintävelvoitteen noudattaminen, että tämä saattaisi vakavasti vaarantaa Espanjan oikeuslaitoksen toiminnan. Se ei myöskään vetoa siihen, että Espanjan tuomioistuimissa olisi nostettu takaisinperintäkanteita, jotka laatunsa ja laajuutensa vuoksi voisivat vaikuttaa perusteellisesti ja horjuttavasti yleiseen järjestykseen.

- 49 Espanjan kuningaskunta itse mainitsee joka tapauksessa vain 94 sellaista yritystä, joihin riidanalainen päätös saattaisi vaikuttaa siksi, että niihin kohdistettaisiin määräys lainvastaisesti myönnettyjen tukien takaisinperinnästä (ks. edellä 31 kohta). Tällaisen kannemäärän käsittely ei vaikuta sellaiselta, että se voisi juurikaan vaarantaa Espanjan oikeusjärjestelmän asianmukaista toimintaa. Kyseisten kanteiden yhteydessä kansallisten tuomioistuinten, joita komission edellä mainitut kannanotot eivät oikeudellisesti sido, on vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti otettava ne huomioon arviointiseikkoina, koska kyseisiin kannanottoihin sisältyvien tietojen tarkoituksena on helpottaa kansallisten viranomaisten tehtävän toteuttamista takaisinperintäpäätöksen välittömän ja tehokkaan täytäntöönpanon yhteydessä (ks. vastaavasti edellä 47 kohdassa mainittu tuomio Mediaset, EU:C:2014:71, 31 kohta).
- 50 Espanjan kuningaskunta vetoaa lopuksi siihen, että sen etujen mukaista on voida taata talouden toimijoille ympäristö, johon ei liity oikeudellista ja verotuksellista epävarmuutta. Se katsoo, että kun otetaan huomioon komission aiheuttama oikeudellinen epävarmuus, riidanalaisen päätöksen vaikutusten pysyttäminen ei anna selkeää orientoitumismahdollisuutta verohallinnolle eikä kansallisille tuomioistuimille eikä myöskään yrityksille, joiden on määrittäessään itse verojaan laskettava niiden maksettavaksi tulevan yhtiöveron vuotuinen määrä.
- 51 Tältä osin on todettava, että Espanjan kuningaskunnan arvostelun kohteena oleva oikeudellinen epävarmuus ei ole alkanut riidanalaisella päätöksellä eikä sitä sen vuoksi voida poistaa lykkäämällä tämän päätöksen täytäntöönpanoa. Komissio nimittäin esitti jo vuonna 2013 uuteen verotustoimenpiteeseen kohdistuvan muodollisen tutkinnan aloittamisen yhteydessä epäilyjä kyseisen toimenpiteen laillisuudesta ja sen soveltuvuudesta sisämarkkinoille sekä määräsi Espanjan viranomaiset keskeyttämään kaikki tämän toimenpiteen soveltamiseen perustuvat lainvastaiset tuet (ks. edellä 4 kohta). Tämä epävarmuus jatkuu ainakin siihen asti, kunnes unionin tuomioistuin on ratkaissut komission tekemät valitukset edellä 6 kohdassa mainitusta tuomiosta Autogrill España v. komissio (EU:T:2014:939) ja edellä 6 kohdassa mainitusta tuomiosta Banco Santander ja Santusa v. komissio (EU:T:2014:938) (ks. edellä 36 kohta). Ei myöskään vaikuta siltä, että tämä epävarmuus aiheuttaisi yrityksille, kansallisille tuomioistuimille ja verohallinnolle ylivoimaisia esteitä. Yritysten nimittäin täytyy voida määrittäessään itse verojaan soveltaa uutta verotustoimenpidettä väliaikaisesti ja unionin tuomioistuimen tulevasta ratkaisusta johtuvien nimenomaisien varauksin, ja verohallinto ja kansalliset tuomioistuimet voinevat puolestaan joko tehdä väliaikaisia ratkaisuja samoin varauksin tai lykätä niissä vireillä olevien asioiden käsittelyä unionin tuomioistuimen ratkaisua odotettaessa.
- 52 Edellä esitetyin perustein välitoimista päättävä tuomari voi ainoastaan todeta, ettei Espanjan kuningaskunta ole kyennyt osoittamaan, että sille välittömästi aiheutuisi vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa, jollei riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä myönnetä. Kiireellisyyttä koskeva edellytys ei siten täyty.
- 53 Tästä seuraa, että välitoimihakemus on hylättävä kiireellisyydedellytyksen täyttymättä jäämisen vuoksi eikä käsiteltävänä olevaan asiaan liittyvien eri intressien punnitseminen ole tarpeen (ks. vastaavasti määräys 14.12.1999, DSR-Senator Lines v. komissio, C-364/99 P(R), Kok., EU:C:1999:609, 61 kohta).
- 54 Tämän vuoksi 8.1.2015 annettu määräys (ks. edellä 9 kohta) on peruutettava.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

- 1) **Välitoimihakemus hylätään.**
- 2) **Asiassa T-826/14 R 8.1.2015 annettu määräys peruutetaan.**
- 3) **Oikeudenkäyntikuluista määrätään myöhemmin.**

Annettiin Luxemburgissa 27 päivänä helmikuuta 2015.

E. Coulon
kirjaaja

M. Jaeger
presidentti